

(Global Research, 21. октобар 2011)

Сад кад је војска коју је ЦИА опуномоћила убила Гадафија, шта је следеће у Либији?

Ако се остваре планови Вашингтона, Либија ће постати још једна америчка марионетска држава. Већина градова, варошица и инфраструктура уништене су бомбардовањем ваздушних снага САД и вашингтонских НАТО-марионета. Америчке и европске фирме ће сада добити сочне уговоре, које ће платити новцем америчких пореских обвезника, да поново изграде Либију. Нове некретнине ће бити пажљиво подељене ради подмазивања нове владајуће класе по избору Вашингтона. И тако ће Либија бити под чврстом командом Вашингтона.

Након што је Либија покорена, AFRICOM (United States Africa Command) ће покренути кавгу са другим афричким земљама у којима Кина има инвестиције у енергетику и рударство. Обама је већ послао контингент америчке војске у Централну Африку, под маском гушења угандске 'Армије Божјег отпора', мини устанка против владајућег доживотног диктатора. Представник Републиканаца у Представничком дому, Џон Бејнер, већ је поздравио могућност још једног рата, изјављујући да слање америчких трупа у Централну Африку „унапређује националне безбедносне интересе САД и њену спољну политику“. Републикански сенатор Џејмс Инхоф лиферовао је тоне моралистичког празнословља о спасавању „угандске деце“, врло нетипична забринутост коју сенатор није показао за децу Либије или Палестине, Ирака, Авганистана и Пакистана.

Вашингтон је оживео игру Великих сила и сада се одмерава са Кином. Али док Кина доноси Африци инвестиције и дарује инфраструктуру, Вашингтон шаље трупе, бомбе и војне базе. Пре или касније агресивност Вашингтона према Кини и Русији ће нам се обити о главу.

А одакле нам новац за финансирање вашингтонске афричке империје? Не од либијске нафте. Велики комади већ су обећани Французима и Британцима на conto покривања трошкова најновијег рата и голе агресије Вашингтона. А не ни од пореских прихода од колапсиране америчке привреде и економије где незапосленост, ако се правилно мери, износи 23 одсто.

Са оволиким годишњим буџетским дефицитом Вашингтона, новац може доћи само из штампарије.

А вашингтонска штампарија већ толико ради да је индекс потрошачких цена за градске потрошаче (urban consumers index, CPI-U) порастао на 3,9% до краја септембра, индекс потрошачких цена за градске надничаре и административне раднике (CPI-W) на 4,4%, а индекс произвођачких цена (producer price index, PPI) на 6,9% ове године.

Статистичар Џон Вилијамс (shadowstats.com) показао је да су званични подаци о инфлацији намештени тако да умањују трошкове живота прималаца социјалне помоћи, чиме се штеди новац за Вашингтонове ратове. Када се правилно мери, тренутна стопа инфлације у САД је 11,5%.

Коју то каматну стопу могу штедише добити, а да не преузму велики ризик од грчких обвезница? Америчке банке плаћају мање од половине процента на штедне улоге осигуране код FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation). Краткорочне обвезнице америчке владе у суштини доносе нула процената улагачу.

Елем, према званичним статистикама владе САД, америчке штедише губе између 3,9% и 4,4% свог капитала годишње. А према Вилијамсовој процени реалне стопе инфлације, америчке штедише губе 11,5% од своје акумулиране штедње.

Пошто пензионисани Американци не добијају камату на своју штедњу, морају да се ослоне на стратешко крцкање уштеђевине . Способност чак и најобазривијих и виспренијих пензионера да преживе негативне каматне стопе које еродирају њихова примања, као и инфлацијско обезвређивање њихових пензија, на крају ће бити немоћна

Пише: Пол Крејг Робертс
субота, 29 октобар 2011 00:58

кад акумулирана средства буду потпуно исцрпљена.

Онај један проценат мега-богаташа које фаворизује Вашингтон присвојио је све приходе и профите последњих година, а остатак Америке упућен је на контејнере. За њих ништа није учињено откад је финансијска криза ударила у децембру 2007. Буш и Обама, демократа и републиканац, фокусирали су се на спасавање оних 1% пружајући шипак онима који чине 99%.

Коначно се нешто Американаца, премда недовољан број, бацило на махање заставама и бомбастични "патриотизам", исти онај који их је и гурнуо у историјску корпу за отпатке. На улицама су и неће се предати без борбе. Покрет „Заузми Волстрит“ се проширио. Шта ће с њим бити?

Да ли ће снег и хладно време окончати протесте, или ће их преселити у јавне зграде? Колико дуго ће локалне власти, вашингтонске додворице, игнорисати очигледне сигнале да становништво испољава недостатак било каквог поверења у владу?

Ако протести потрају, нарочито ако буду расли а не опадали, власти ће инфилтрирати полицијске провокаторе међу демонстранте који ће пуцати на полицију. То ће бити изговор за разбијање демонстраната и хапшење преживелих као "терориста" или "домаћих екстремиста" и њихово упућивање у 385 милиона долара вредне логоре које је по уговору са америчком владом изградио Чејнијев „Халибартон“.

Америчка полицијска држава ће предузети свој следећи корак ка постизању америчке концентрационе логорске државе.

У међувремену, изгубљени у свом заборава, конзервативци ће наставити ламент о урушавању земље хомосексуалним браком, абортусом и "либералним медијима." Либералне организације посвећене цивилним слободама, пак, као што је ACLU (American Civil Liberties Union), наставиће да бране право жене на абортус позивајући се на Устав САД. Амнести интернешенел ће помагати Вашингтону у демонизацији следеће мете његовог војног напада, све затварајући очи пред ратним злочинима председника Обаме.

Пише: Пол Крејг Робертс
субота, 29 октобар 2011 00:58

Кад размислимо са чиме се све Израел извукао, будући под купљеним крилом Вашингтона – сви ти ратни злочини и убиства деце, исељавање Палестинаца са огњишта уз пуно непоштовање међународног права, сравњивање њихових кућа и искорењивање маслињака како би уселили фанатичне "насељенике", убилачке инвазије на Либан и Газу, масовни покољ над цивилима – лако ћемо закључити да се Вашингтон, помагач Израела, може извући са много више.

У само пар година на почетку 21. века, Вашингтон је пљунуо на Устав САД, поделу власти, међународно право, одговорност владе, и жртвовао сваки морални принцип да би постигао хегемонију над светом. Овај амбициозни програм тече паралелно са укидањем било каквог регулисања Вол Стрита, тог храма грандиозне похлепе, од стране Вашингтона. То омогућава кратковидом и краткорочном („short-term“) Волстриту да слупа америчку привреду а са њом и економску базу за вашингтонски јуриш на свет.

Да ли ће САД пропасти у економски хаос пре него што овладају светом?

Др Пол Крег Робертс је био помоћник секретара Трезора САД у Регановој администрацији, сарадник уредник Волстрит журнала, виши научни сарадник у Хуверовом институту Универзитета Стенфорд, предавао политичку економију на Центру за стратешке и међународне студије на Џорџтаун универзитету. Аутор је или коаутор девет књига, сведочио тридесет пута пред конгресним одборима.

(Превод: НСПМ)